

**Svar på fråga 2025/26:690 av Markus Wiechel (SD)
Privata aktörer i försvaret**

Markus Wiechel har frågat mig hur jag och regeringen avser stärka potentialen med att involvera det privata näringslivet i försvaret av vårt land och hur jag ser på exemplet från Ukraina.

Regeringen har i skrivelsen Försvarsindustristrategi för ett starkare Sverige – innovation, produktion och samarbete (skr. 2024/25:193) pekat på att ett starkt näringsliv med förmåga och vilja att ingå i totalförsvaret är en central del av Sveriges säkerhets- och försvarspolitik samt att regeringen avser verka för ett affärsklimat som ger näringslivet förutsättningar att bidra till Sveriges säkerhet och försvar. Att företag bidrar till det civila samhällets funktion, liksom till det militära försvarets verksamhet är således en förutsättning för att vi ska kunna försvara Sverige.

Ukraina har lyckats mobilisera näringslivet i försvaret av landet på ett sätt som är inspirerande. Vi kan dra många lärdomar från

kriget i Ukraina om hur det militära försvaret av Sverige kan och bör utvecklas.

Inte sedan andra världskriget har svenskt luftvärn förstärkts och byggts ut i samma omfattning som nu. Regeringen har det senaste året aviserat luftvärnssatsningar för cirka 50 miljarder svenska kronor, vilket ungefär motsvarar hela försvarsbudgeten 2018. Försvarsmakten har också fått i uppdrag att bygga upp ett brett territorialluftvärn som förutom för militära uppgifter även kan användas för att stärka skyddet av samhället, inklusive städer och kritisk civil infrastruktur.

Samtidigt kan det inte helt uteslutas att kontrakteringen av privata luftförsvarensenheter kan bli en nödvändighet när krigstillstånd råder. I en sådan situation behöver stor vikt läggas vid att privata aktörer i grunden är civila enligt krigets lagar och skyddade mot anfall, men beroende på vilket sätt de involveras i det militära försvaret kan de komma att utgöra militära mål.

Stockholm den 15 april 2026

Pål Jonson